

Szoliva János

Szétszéled

Szétszéled szememből
ami körém telepedett –

Alattam szakadék:
tizenkét emelet.

Fák és kutyák

Fákat kergetnek vak kutyáim.
Elalszom, nézem őket.

Mi lenne,
ha máshol lenne az erdő,
vagy ha az erdő nem is erdő lenne –,
s a fák
csak gyufaszálak a zsebemben?

Észre sem veszem

A nyugalom perceit
betegségre hiába szedem.
Minden, amit kitalálok,
a szememre megy.

Már észre sem veszem,
hogyan kerülöttem egyre több halott.

Összefonódik

Egyre kerekesebb a sors,
egyre formásabb az ölelés –,

bőr a bőrrel,
csont a csonttal összefonódik.

Kinek mondjam el?

Elakadt az idő,
hideg maradt a tél –

Kinek mondjam el,
mi mások helyén
velem történhet?

Hogy elhiggyék

Mesék helyett
mit kéne mondanom,
hogyan elhiggyék:
nem is kék, valódi az ég –

Más ami itt van,
és más ami idelátszik.